

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 12.11.1970, sp. zn. 3 Tz 112/70, ECLI:CZ:NS:1970:3.TZ.112.1970.1

Číslo: 30/1971

Právní věta: Pri úvahe o tom, či skutok vykazujúci inak znaky prečinu proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Zb. nie je vzhľadom na stupeň jeho nebezpečnosti pre spoločnosť trestným činom, musí súd zhodnotiť všetky z tohoto hľadiska významné okolnosti v ich vzájomnej súvislosti (§ 3 odst. 4 tr. zák.). Skutočnosť, že ide o páchatela už trestaného, nemusí ešte sama osebe viesť k záveru, že jeho čin je trestným činom, keď bol odsúdený za trestnú činnosť iného druhu, k páchaniu majetkových trestných činov dosiaľ neprejavil náklonnosť a ani iné okolnosti nezvyšujú výrazne stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 12.11.1970

Spisová značka: 3 Tz 112/70

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Majetek v socialistickém vlastnictví, Přechyiny, Recidiva, Trestný čin, Zpětnost

Předpisy: 140/1961 Sb. § 3 odst. 4 150/1969 Sb. § 1 odst. 1
§ 3 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 30/1971 sb. rozh.

Pri úvahe o tom, či skutok vykazujúci inak znaky prečinu proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Zb. nie je vzhľadom na stupeň jeho nebezpečnosti pre spoločnosť trestným činom, musí súd zhodnotiť všetky z tohoto hľadiska významné okolnosti v ich vzájomnej súvislosti (§ 3 odst. 4 tr. zák.). Skutočnosť, že ide o páchatela už trestaného, nemusí ešte sama osebe viesť k záveru, že jeho čin je trestným činom, keď bol odsúdený za trestnú činnosť iného druhu, k páchaniu majetkových trestných činov dosiaľ neprejavil náklonnosť a ani iné okolnosti nezvyšujú výrazne stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 12. 11. 1970, [3 Tz 112/70.](#))

Na sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal minister spravodlivosti SSR v neprospech obvineného J. L. zrušil Nejvyšší soud SSR rozsudok Okresného soudu Košice-mesto z 24. marca 1970 sp. zn. 6 Ts

24/70 vo výroku o vine obvineného J. L. z prečinu proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Zb. a výroku o trestoch a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Košice-mesto, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu Košice-mesto z 24. marca 1970, sp. zn. 6 Ts 24/70 boli obvinení O. L. a J. L. uznaní vinnými z prečinu proti majetku v socialistickom a v osobnom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Zb. na tom skutkovom podklade, že 12. 11. 1969 vo večerných hodinách po vzájomnej dohode odcudzili zo skladu náhradných dielov n. p. VSŽ v Košiciach - Šaci jeden elektromotor, ktorý J. L. odviezol na svoj prechodný byt s úmyslom použiť elektromotor pre svoju potrebu, čím n. p. VSŽ poškodili o 1173,- Kčs.

Obvinenému J. L. bol podľa § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Zb. uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a výkon tohto trestu mu bol podľa § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 Tr. zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu troch rokov. Súčasne bol obvinenému uložený peňažný trest 600,- Kčs.

Tento rozsudok napadol v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. minister spravodlivosti SSR sťažnosťou pre porušenie zákona, v ktorej vytkol, že skutok obvineného J. L. mal byť kvalifikovaný ako trestný čin a nie iba ako prečin vzhľadom na to, že obvinený J. L. bol už trikrát odsúdený, z toho dvakrát na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré sčasti aj odpykal. Súdeného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe pri podmieničnom prepustení. Vytkol tiež, že zákon bol porušený aj výrokom o treste, pokiaľ bol obvinenému J. L. podmienične odložený výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd SSR zistil, že zákon bol porušený pri zisťovaní skutkového stavu veci, lebo skutkové zistenia súdu ohľadne obvineného J. L. neodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Zistil ďalej porušenie zákona aj výrokom o treste, keď okresný súd nevzal do úvahy v uloženom treste tú skutočnosť, že obvinený J. L. bol už trikrát odsúdený pre trestný čin opilstva podľa § 201 tr. zák., z toho dvakrát aj sčasti odpykal uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Súdeného skutku sa dopustil v skúšobnej lehote podmieničného prepustenia. Záver o tom, že na obvineného možno pôsobiť výchovne i len hrozbou trestu bez jeho skutočného výkonu, nie je preto opodstatnený.

K názoru sťažnosti pre porušenie zákona, že skutok obvineného J. L. mal byť vzhľadom na jeho recidívu posúdený ako trestný čin a nie iba ako prečin, však Najvyšší súd SSR uviedol:

Najvyšší súd SSR sa nestotožnil so stanoviskom vyjadreným v sťažnosti pre porušenie zákona, že došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 1 odst. 1, § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Zb. a v tej súvislosti aj § 3 odst. 4, § 132 odst. 1 písm. a) Tr. zák. Pre záver, že konaním obvineného sú naplnené všetky zákonné znaky trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. a) Tr. zák. nestačí iba zistenie, že obvinený bol už odsúdený, ba i vo výkone trestu odňatia slobody.

Aby mohlo byť konanie páchatela kvalifikované ako trestný čin, hoci spôsobená škoda na majetku nepresahuje Kčs 1500,-, musia byť jednak splnené všetky znaky určitého trestného činu, jednak to musí odôvodňovať stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť (§ 3 odst. 4 Tr. zák.). Osoba páchatela je len jedným z hľadísk určujúcich stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Žiadne z hľadísk uvedených v § 3 odst. 4 Tr. zák. nemožno posudzovať izolovane a len so zreteľom na jedno hľadisko vyvodzovať, že ide už o taký stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť, aký sa vyžaduje pri trestnom čine. Pri hodnotení stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť treba hodnotiť najmä význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsob vykonania činu, jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku pachatela.

Obvinený dosiaľ neprejavil náklonnosť na páchanie majetkových trestných činov, keďže jeho odsúdenia v minulosti sa týkali trestnej činnosti celkom iného druhu a inej povahy. Recidíva preto nezvyšuje jeho nebezpečnosť pre majetok v socialistickom alebo v osobnom vlastníctve. Postačí, ak ku skutočnosti, že obvinený bol už trestaný, súd prihliadne pri stanovení druhu a výmery trestu za prečin. Ani žiadna ďalšia okolnosť nezvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť nad rámec predpokladaný pre prečin (§ 1 odst. 1 zák. č. 150/1969 Zb.).